

పిన్ని ఇంటి ముందు ఎద్దుల బండి నుంచి దిగగానే కమలను చుట్టుపక్కల ఆడవాళ్ళు చుట్టుముట్టారు. కమల పట్టణంలోని ఒక చిన్న ఆఫీసులో టైపిస్ట్. ఉద్యోగంలో చేరిన కొద్ది రోజులకే ఆమె ముసలి తల్లి చనిపోయింది. ఆమె ఒంటరిది అయింది. అందువల్లే దూరంగా వున్నా, ఆమె పిన్నిని చూడడానికి ఆ పల్లెటూరుకు తరుచుగా వస్తూపోతూ వుంటుంది. ఆమె వచ్చినప్పుడల్లా టౌన్ నుండి ఏదో ఒక క్రొత్త వస్తువు తీసుకురావడం, దాని చుట్టూ ఆ పల్లెటూరి ఆడంగులు మూగడం పరిపాటి. ఈ సారి టైం లేక కాస్తా హడావుడిగా బయలుదేరడంతో ఆమె వెంట ఏమీ తీసుకురాలేదు. కుశల ప్రశ్నలు అయేక అదే విషయం వారితో చెప్పింది. అయినా ఆడవాళ్ళు ఆమెను వదలలేదు. ప్రయాణం చేసి ఇంటికి రాగానే కమలకి తలస్నానం చేయడం అలవాటు.

“కుంకుడు కాయలు కొట్టి వుంచనా?” కమల పిన్ని అడిగింది.

“వద్దు పిన్ని!”...“వస్తూ షాంపూ బాటిల్ తెచ్చాను...మీ ఊరి కాయలు ఎన్నికొట్టి పోసుకున్నా మరుగు సరిగా రాదు ... అందుకని” చెప్పింది కమల.

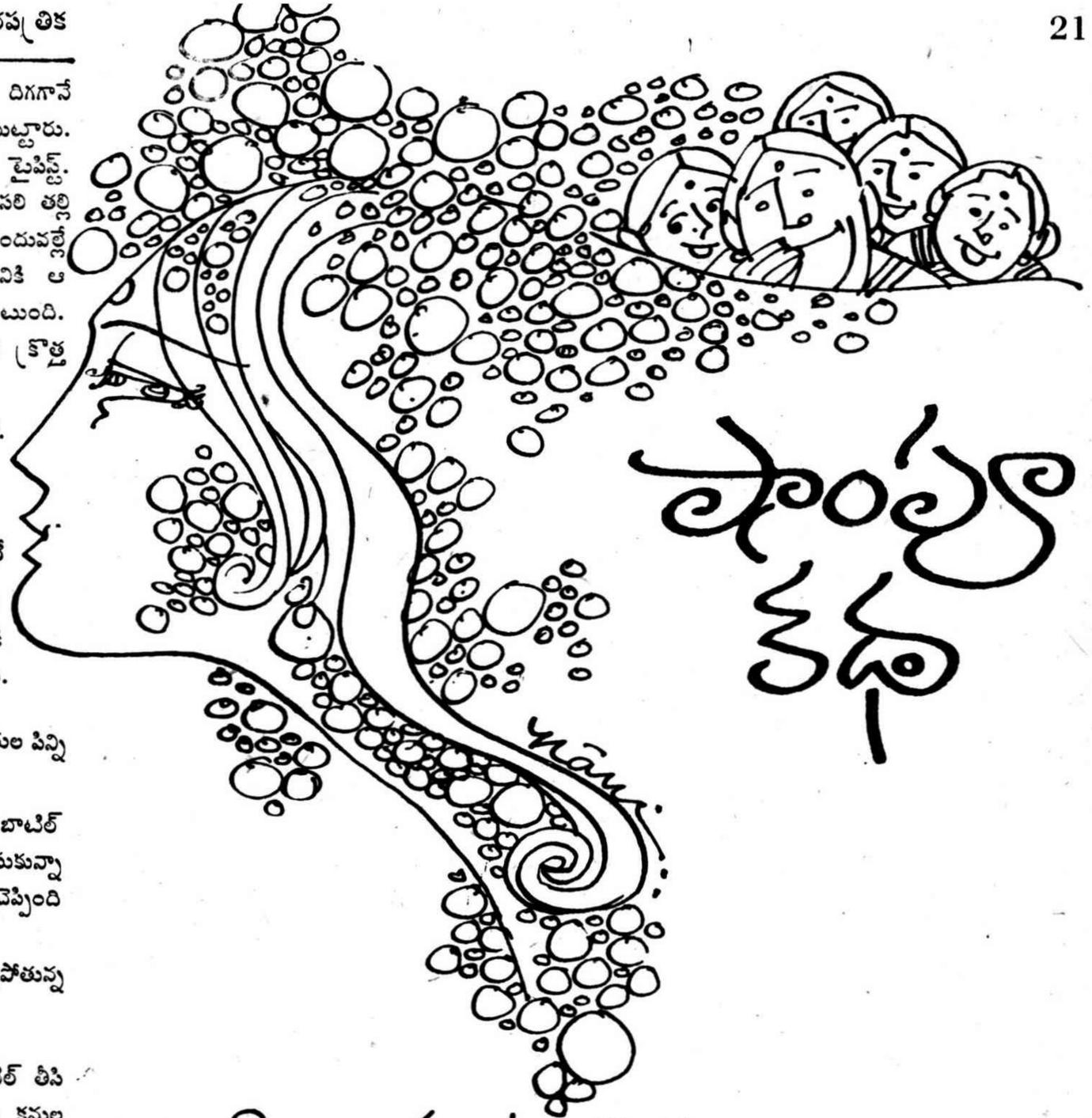
“వాంపూనా?” “అదేంటేంటి?” వెళ్ళిపోతున్న ఆడవాళ్ళు ఆగి కుతూహలంగా అడిగారు.

ఇక తప్పదు. అన్నట్లు బ్యాగ్ లో వున్న బాటిల్ తీసి చూపించి వాడే విధానం చెప్పింది. అయినా కమల స్నానం పూర్తి అయేవరకు ఒక్కరు కూడా ఆమెను విడువలేదు. కమల స్నానం చేసేటప్పుడు వచ్చే సురగ్గను చూచి, ఎప్పుడైనా పని మీద మగవాళ్ళు పట్నం వెళ్ళినప్పుడు తామూ అలాంటి సీసా ఒకటి తెప్పించు కోవాలనుకున్నారు మనసులోనే అందరు.

* * *

ఆఫీసులో వర్క్ ఎక్కువగా వుండి, శలవు లేనందున కమల పిన్నిగారి ఊరికి వెళ్ళే మూడు నెలలు కావవస్తోంది. ఒక రోజు తీరిక చేసుకొని బయల్దేరింది. ఇంటికి చేరేటప్పటికి ఆ ఊరి ఆడవాళ్ళంతా అరుగుల మీదే కూర్చోని బాతాఖానీ కొడుతున్నారు. ఈసారి వాళ్ళు కమలను ఆస్వాయంగా పలకరించలేదు, సరికదా కోపంగా ముఖం చిట్లించి చూడసాగారు. కమలకి ఏమీ అర్థంకాలేదు. అదే విషయం అడిగింది పిన్నిని, ఆమె చేతిలోని మజ్జిగ సీసా తీసుకుంటూ. వాళ్ళ పిన్ని ఆమెతో ఏదో చెప్పబోయేలోగా చేతులలో సీసాలతో గుంపుగా ఆడవాళ్ళంతా లోపలికి వచ్చారు.

“నినుమ్మా... “భలే సీసాలే తెప్పిచ్చావే మాతో... సురగా దీని పాడా! థూ... నెత్తిన పోసుకోగానే జిడ్డే జిడ్డు... అదేమి జిడ్డబ్బా...మాకెదు కుంకుడు నీళ్ళోను

శాంపూ కథ

డా॥డి.ఎ.సత్యనారాయణ

కున్నా వదలేదు. ...భలే దానివేనే...” మూతి విరుస్తూ ఆడంగులంతా ఒక్కసారిగా కమలపై దండెత్తారు. క్షణం బిత్తరపోయింది కమల. వాళ్ళ చేతులలోని సీసా లలో ఒకటి తీసుకొని పరీక్షగా చూచింది. నవ్వాగలేదు

కమలకి. పడి పడి నవ్వింది. ఆడంగులంతా ఆమెను పిచ్చిదానిగా చూడసాగారు. అతి కష్టం మీద నవ్వాపు కుంటూ చెప్పింది.

“ఇది షాంపూ సీసాలు కావు వదివగారు!” హెయిర్- ఆయిల్ సీసాలివి!” ...మరలా బిగ్గరగా నవ్వింది.

“హేలాలా? అదేంటింకొకటి? ఉక్రోశంగా పలికారంత మంది.

“ఇవి కొబ్బరి నూనె...ఆముదం లాగా తలకి వాడుకోవేవి.”

“మాకేం తెల్పు... మా ఊరోడొకడు పట్నం బయల్దేరుతా వుంటేనూ, తలా పది రూపాయలిచ్చి, “తలకు పోసుకోవేది” తెమ్మంటే, ఆ సచ్చివోడు ఇవి తెచ్చాడు...నగం సీసాడు నెత్తిన పోసుకున్నా... సురగ లేకుంటే.....

“బహుశా” తలకి పోసుకోవేది” అని అడిగితే “తలకి పూసుకోవేది” అనుకొని షాపువాడు ఇవి ఇచ్చి వుంటాడు”...బలవంతంగా నవ్వును ఆపుకోవాలని ప్రయత్నించి విఫలమైంది కమల.

కన్నె విరులారా.....

చెన్నుగా నెన్నుదుట హిమబిందు ముత్యాలతో
 వెన్నంటి సుధలాను భృంగముల హేలతో
 కుసుమ పరాగ సుగంధ సౌరభాలతో
 అరవిరిసిన సిరులతో మురిపింప చేసే
 కన్నె విరులారా మీరు కదలి రండి
 భావి కాలానికి పూలబాట వేయండి

-డి.ఆర్. మోహన్